

PORTUGALSKO – STUDENTSKÁ MOBILITA

Závěrečná zpráva doprovodné osoby

Projekt č. 2023-1-CZ01-KA122-VET-000146570

Projekt číslo: **2023-1-CZ01-KA122-VET-000146570**

Typ mobility: **Odborná mobilita žáků v zahraničí**

Země mobility: **Portugalsko**

Vysílající organizace: **Střední průmyslová škola elektrotechniky a informatiky, Ostrava, Česká republika**

Přijímající organizace: **APLICAPROPOSTA LDA, Braga mob, Travessa de S. José nº 41 – 1º, 4710-438, S. Victor, Braga, Portugal**

Termín: **23. 2. – 8. 3. 2024**

Jméno: **Mgr. Alena Pečtová**

V termínu od 23. 2. - 8. 3. 2024 jsem se jako doprovodná osoba zúčastnila mobility žáků v odborném vzdělávání a přípravě v rámci programu Erasmus+.

23. 2. 2024 – pátek

Odjezd jsme měli plánován na 16:45, ale vzhledem k tomu, že jsme byli všichni na místě před 16:30, mohli jsme po nezbytných úkonech jako kontrole OP, fotografováním před minibusem a rozloučením s rodiči vyrazit na cestu vstříc novým zážitkům už asi o čtvrt hodiny dříve. I přes nepřízeň počasí, kdy lilo celou cestu a na dálnici byly kolony vzhledem k tomu, že byl pátek po konci pracovního týdne, jsme dorazili na letiště v Krakově včas. V klidu jsme se odbavili, prošli bezpečnostní kontrolou bez ztráty kytičky a v klidu pak čekali, až nás pustí do letadla. Přesně podle letového řádu jsme odletěli a ještě před odletem jsme odkomunikovali do Portugalska, že vše probíhá podle plánu. Všichni, jak doma, tak v Portugalsku, nám drželi palce, ať se nám vše daří. Během letu jsme bohužel občas poznali, že vše, co se týče počasí, není v pořádku, sem tam to vypadalo, jako kdyby na cestě byly výmoly. Přistání proběhlo rovněž podle plánu. Všichni jsme se shledali se svým kufrem, ale při bližším pohledu nejdříve Venda zjistila, že jejímu kufru chybí kolečko, pak ještě Radovan hlásil, že má nějak zohýbanou jednu hranu svého kufru. Tak jsme se vydali hledat, kde bychom mohli tento problém reklamovat. Našli jsme příslušnou kancelář, ale přišli jsme bohužel 5 minut po skončení pracovní doby. Samozřejmě, tedy snaha vyzněla

naprázdno. Budeme muset řešit zítra. V příletové hale jsme se setkali s průvodkyní, která nás ještě se skupinou Srbů zavezla do Bragy. Té jsem také sdělila ten problém s kufry, ale dostali jsme jen radu, abychom kontaktovali Bragamob. Dostali jsme jako večeri balíčky. Na recepci vše ýry nebo proběhlo hladce, o půl druhé jsme byli na pokojích, do postele jsem se dostala až 2:30 místního času. Domluvení jsme na 9 hodin na snídani, protože v 10 začíná výlet po kulturních památkách Bragy.

24. 2. 2024 – sobota

Dnes ráno konečně vidíme, co je za oknem, máme okna na opačnou stranu od ulice. Jdeme na snídani v 9, protože v 10 h máme sraz na zastávce autobusu proti hotelu. Jedeme nejdříve na veleuctívané místo nejen v Braze, ale i mezi věřícími celého světa – Santuário do Sameiro. Počasí si s námi hraje – průvodkyně Helena nás seznamuje s plánem – nejprve nás vezme na prohlídku kostela a pak nám dá rozchod na prohlídku města z vrchu, dopředu nás lituje, že pro mlhu a déšť nic neuvidíme. Když ale vycházíme ven, vítá nás sluníčko, mlha se zázračně rozestoupí a my máme úžasný výhled a fotky jak cumel. Vyčerpáme svůj časový limit a k autobusu opět docházíme za deště. Další zastávkou je Bom Jesus – dostáváme se k němu nádherným parkem. Uvnitř ale probíhá bohoslužba, kterou nechceme rušit, tak toho zevnitř moc nevidíme. Vynahradí nám to ale schody, po kterých sestupujeme do údolí. Tam na nás čeká autobus a veze nás na oběd do restaurace Axis, která navazuje na budovu nádraží. Tam je oběd a po něm se vydáváme na pěší prohlídku starého města. Dostáváme spoustu užitečných rad kde nakoupit např suvenýry nebo potraviny a kam si zajít na oběd nebo něco na zub. Dozvídáme se také něco o historii Bragy a prohlížíme si budovy, ruiny historických řeckých chrámů, park, ale hlavně a nejvíce kostelů. No, dnešek byl fyzicky náročný. Ještě koupit vodu a můžeme se uchýlit do pokoje, pustit klimu na topení a dát odpočinout nohám.

25. 2. 2024 - neděle

Nedělní ráno opět začíná skvělou snídaní v hotelové restauraci formou švédských stolů. Dnes jsme odjžděli už v 9:30 směr Porto s průvodcem Yusufem. Za hodinu už jsme byli na místě. Během cesty jsme se dohodli, že využijeme nabídky na plavbu (10 E/os) po řece Rio Douro, která odděluje vlastní Porto od Vila Nova de Gaia. Přešli jsme tedy do Gaia přes spodní část mostu Ponte dom Luis I. A chvíli počkali na 11. hodinu, kdy jsme se nalodili na výletní loď a strávili hodinu projíždkou s výkladem v portugalské, anglické, francouzské a španělské. Pak nás průvodce zavedl do obchodu s portugalským vínem, kde jsme měli ochutnávku a následně jsme si mohli to víno také koupit. Pak jsme měli objednaný oběd v jedné velmi zajímavé restauraci Barris do Douro, ale měli jsme nějaký čas ještě na další procházku - někteří, včetně našich studentů, se šli podívat na horní část již zmiňovaného mostu a některé slabší povahy, jakož i já, jsme z vyhlídky nahoře nad onou restaurací sestupovali po svahu dolů a ještě si procházeli pobřeží plné kavárniček, hospůdek, krámků, obchůdků s vínem a tržnici zvanou Mercada, kterou doporučuji návštěvníkům Porta-jídlo a pití všeho druhu, jak typicky portugalské pokrmy, které jsme se učili s Adamem Obajtkem v lekcích portugalského, tak jídlo snad ze všech koutů světa. Dost nás zlobil déšť, vítr a chlad. Po obědě jsme se konečně vydali do samotného Porta. No, bylo to něco jako vysokohorská

túra, většinou v dešti, takže jsem tento výšlap zakončila v kavárně kafičkem, zákuskem a zmrzlinou a dostavila se včas na sraz k autobusu. Fotka z cesty přiložena. Na večeri jsem dorazila před studenty, kde jsem se zajímala o to, kde mají večeri, ale recepční řekla, že restaurace je zavřená, ale že mají nachystané balíčky. Tak děcka dostaly balíčky a šly. Pak se tam objevili Srbové, se kterými jsme zatím absolvovali všechny výlety a pro ně byla večere normálně k dispozici. To nás recepční špatně informovala. Tak jsme psali děckám, ať se vrátí, ale oni už byli ve městě, dávali si v italské restauraci večeri a nechtěli se už vracet. Ale byli jsme ujištěni, že studenti mají vždy k dispozici teplé jídlo k obědu i k večeri a žádné balíčky. Večer schůzka se studenty, denní raport, plány na pondělí.

26. 2. 2024 – pondělí

Dnes máme dopoledne volno, Honza jde do posilovny, další jdou prozkoumávat a fotit město. Já jdu prozkoumávat opačný konec města, narazila jsem na místní knihovnu a muzeum Piuse 12, které je součástí budovy semináře sv. Petra a sv. Pavla. Před tímto seminářem je obelisk – foto mezi dvěma jeřáby. Na náměstíčku za tímto seminářem je socha, ke které vedou schody a před tím, než bylo doděláno to muzeum, se tam lidi chodili modlit. Oběd dnes proběhl v 12:30 v restauraci Axis, dále máme první schůzku až ve 14:30. Přijíždí pro nás Margarida a chce odvézt na schůzku ve firmách jen studenty. Já jsem ale vyjádřila přání na tu první schůzku jet, takže změna v plánu a jela jsem nejdříve s Radkem do jeho firmy HUND (mimochodem jsme se zasekli ve výtahu – to nevymyslíš), za hodinu jsme byli zpět a pak jsem zase jela s dalšími studenty do firmy Techbase. Firmy vypadají dobře. Jsou na studenty zvyklí, tak uvidíme, jak se jim povede. Margaridě jsem odevzdala všechny materiály, které jsem dovezla k podpisu. Po příjezdu se studenti dohodli jít na lezeckou stěnu s tím, že budou zpět včas na večeri. Po večeri se jdou ještě projít, večer v 10 si dáváme , jako jindy, sraz a plánujeme aktivity na další den a řešíme, jestli máme nějaké požadavky na Bragamob. Zatím vše bylo řešeno hned, bez průtahů.

27. 2. 2024 - úterý

Studenti v práci, trochu ráno problém s odjezdem, který se ale po půlhodině pro Vendu, Honzu a Patrika vyřešil a po další půlhodině čekání na zastávce i pro Radka. Já se jdu projít do města protáhnout se dalšími uličkami, ale zastihne mě zpráva, jestli se mohu zúčastnit oficiálního oběda se zástupci firmy. Nabídku ráda přijímám a strávím dvě velice příjemné hodiny s Filipem Malheiro a Tiagem Fonseca v docela honosné restauraci. Cestu zpět autem jsem odmítla a opět jsem se prošla městem, zase jsem prozkoumala další část ulic. Konečně svítí sluníčko a je trochu tepleji. Studenti po příchodu domů jdou zase do města, Honza do posilovny. Scházíme se zase u večere, na další dny odhlašujeme večere, se kterými studenti nejsou spokojeni. Takže teď mají obědy ve vlastní režii – už dostali na ty obědy peníze – a teď jsme odhlašovali na všední dny i večere. Večerní raport v 10 večer.

28. 2. 2024 – středa

Dnes jedou studenti do práce zase v 9:45, tentokrát bez zpoždění, zato já odjíždím už v 8, využila jsem nabídky na výlet do Nazaré, přímořského městečka, které je dokonce zapsáno

v Guinnessově knize rekordů pro vlny až do výšky 30 m. Jdeme se podívat na pláž, kde se ty vlny objevují, ale bohužel asi není jejich sezóna, ti, kteří tam došli, říkali, že dosahovaly asi jen 6m. Vítr ale foukal pořádný! Tak jsem se spokojila jen se sestupem k majáku, dál jsem si šetřila nohy k dalšímu použití, nehledě k tomu, že mě i zabrzdila představa toho, že to, co sestoupám, budu muset zase vyšlapat vzhůru. Nahoře na náměstíčku jsem využila zdejší kavárničky a dala si za neskutečné a celé 1 E kafe s mlíkem! A s posezením mimo vítr a na sluníčku!

Ve 2 hodiny jsme odjížděli na další místo našeho výletu – do Fatimy. Městečko je proslulé poutní místo věnované panence Marii, které se tu říká Fátima. Je zde na její počest postaven kostel a před ním je obrovská plocha, která je dokonce větší než náměstí před katedrálou svatého Petra v Římě. Na toto náměstí jsme dorazili hned po obědě v místní restauraci. Na prohlídku místa máme bohužel jen asi půl hodiny a vydáváme se na zpáteční 3.5h cestu zpět do Bragy. Naši studenti jsou ve městě na večeri, posílají foto a jsou šťastní, že mají k večeri něco podle své chuti. Před desátou jsou v hotelu, takže se hned scházíme a kujeme pikle na další dny.

29. 2. 2024 – čtvrtek

Studentská praxe probíhá bez zádrhelů, zase odjíždějí v 9:45. Ráno zjišťujeme kondici, vše v pořádku, posíláme Sergiovi plán na konec týdne – dostali jsme nabídku na další výlety. V sobotu má pršet a děcka se rozhodla, že v dešti nechtějí jet do národního parku Geres, ale že by chtěli jít na nějaké indoorové aktivity, třeba do fitka nebo na lezeckou stěnu. V neděli, protože má pršet méně, pojedou na výlet do Aveira.

Bragamob zorganizoval další výlet jen pro učitele do městečka Ponto Lima. Tentokrát nás čeká jen zhruba hodinka jízdy. Odjíždíme v 10, dostáváme výklad od Leandra o historii města a o tom, na co bychom se měli zaměřit při procházce městem. Poslušna jeho rad to udělám, ještě stihnu výbornou kávičku v zapadlém bufíku, na který při svých toulkách narazím a mohu jít na sraz ve 13h s průvodcem, který nás vede do jedné místní restaurace, kde si dáváme oběd formou talířů s jídly 4 druhů, ze kterých si každý u stolu vezme, co mu chutná. Jako zákusek crème brüllé, kávička a stopečka portského. Seznamuji se s učiteli ze Srbska a Slovinska, dokonce tak, že se Slovinkou Helenou se spřátelíme na facebooku.

Dorážíme asi ve 4 hodiny odpoledne. Jdu do hotelu a čekám na studenty, až přijdou zpět z práce. Honza Novotný klasicky odchází do posilovny, ostatní čekají v hotelu, až se vrátí, pak odcházejí na večeri. Po příchodu v 10 následuje pravidelná schůzka s hodnocením dne, řešením problémů a plány na příští den či dny. Dnes jsem si rovněž domluvila na zítra schůzku s Filipem, který mě zaveze na pracoviště za studenty.

1. 3. 2024 - pátek

Na dnešní den máme tedy omluvené návštěvy za studenty na pracovištích. Má pro mě přijet Filipe v 11 hodin a zavést mě na obě pracoviště. Radek ale oznamuje, že jeho mentor nebude v práci do 14 hodin, takže se nakonec vše mění, nejdřív jedeme do firmy na okraji města, kde pracují Venda, Patrik a Honza. Tam nám naše studenty velmi chválí a dokonce připouštějí možnost další spolupráce, kdy na kontakty, které teď získali, budou odesílat výzvy ke účasti na nějakých projektech. Odjíždíme kvůli dopravním problémům až v 11.15, ve 12 už jsem zpět v hotelu. Čas, který mi zbývá do další schůzky s firmou HUND využívám k obědu v jednom místním podniku nedaleko od brány. Dostala jsem tip na francesinha – prý portugalský sendvič, ke kterému mám jen jednu připomínku – hovězí maso, které je do něj vloženo, má tuhost docela

kvalitní podešve. Chuťově ale bezva. V 15 hodin je pro mě před hotelem zase Filipe a jedeme za Radkem. Tam je tentokrát plná firma programátorů a naštěstí i mentor, který rovněž svého svěřence chválí a libuje si, že je pro firmu přínosem. Radka přibíráme s sebou do auta a za chvíli jsme v hotelu. Studenti se scházejí až po páté, jdou do města a do posilovny, večeri si zajišťují sami, pravidlo o návratu do 10 hodin dodržují a jako obvykle se scházíme u kluků na pokoji – zhodnotit den a naplánovat další den.

2. 3. 2024 - sobota

Dnes ráno bych měla jet na výlet do národního parku Demes, ale venku je taková slota, že půl hodiny před odjezdem odvolávám svou účast, ale pro jistotu ještě jdu na zastávku, aby tam ti odvážní, kteří možná pojedou, nečekali zbytečně. Přijíždí Leandro v mikrobuse a ptá se, jestli jedu a já mu statečně odpovídám, že ne. Popřeje mi krásný volný den a já se, za tu chvíli celá prochládlá a mokrá, svalím do postele, pustím klimu na zahřátí. Předpověď počasí říká, že jsem udělala dobře. Když se ve 2 hodiny dívám z okna, jestli se mám vydat na oběd, zjišťuji, že se vítr trochu zklidnil, že občas i neprší. Ve městě nacházím restauraci a v ní něco v nabídce, co ani google nezvládne - Bacalhau a Bras. Je to něco jako šunkofleky, ale udělané z bramborových hranolků zapečených s dušenou treskou a vajíčkem. Soukromě si to nazývám treskofritky. Myslím, že si to dám ještě jednou, než odjedu.

Studenti vyrazili do nákupního střediska na oběd a také mají v plánu navštívit zdejší kino, kde zrovna hrají jeden z nejúspěšnějších filmů tohoto roku (a to máme teprve začátek března) Dunu. Když jsem se jich ptala při večerním raportu na dojmy, tak říkali, že jim v některých pasážích vadilo, že nerozuměli, když herci mluvili různými jazyky, třeba i vymyšlenými, a titulky byly portugalské.

3. 3. 2024 - neděle

Konečně máme se studenty stejný program. Jedeme do přímořského města Aveira. Doprovází nás průvodkyně Helena. S naší skupinou ještě jede 6 Litevců. Na náměstí dostáváme informace, peníze na oběd a rozchod na 2 hodiny. Je to moc pěkné městečko a zkusíme takovou specialitku – smažené šišky vytvořené z bramborové kaše, sýra a mleté tresky, doplněné stopečkou portského. To vše servírováno na malířské paletě. Dobře to vypadá, že jo?

V 1 máme sraz u našeho minibusu a následující zastávka je u pláže, kde si vychutnáváme nejdříve cestu na pláž, pak písečné duny a nakonec se přibližujeme k moři, Venda, jako jediný odvážlivec si vyzouvá boty a jde vyzkoušet teplotu oceánu. Má ale nehodu způsobenou náhlým příchodem vlny a je bez mobilu – Atlantik si vybral svou daň. Po večeri v restauraci Axis se scházíme zase na poradě a s týmem manažerů Erasmu řešíme vzniklý problém. Venda je dost rozhozená a některé věci, které jsou spojeny se ztrátou mobilu, jí ještě nedocházejí. Jako první je například ranní buzení, pak bankovníctví a nemálo nepříjemná je ztráta možnosti komunikovat jak s rodinou, tak s celým týmem tady i v Ostravě ve škole. Ale nevšíme hlavu, vše se určitě v dobré obrátí.

4. 3. 2024 - pondělí

Studenti dnes odešli do práce jako obvykle. Já jsem se vydala před obědem do města jinými uličkami než jindy, obdivuji místní architekturu, navštěvuji kostel Basílica congregados Braga, která je na hlavním náměstí – Praca da República. Na oběd vyzkouším Bacalhau da Braga a Bacalhau ještě na jiný způsob zapečený s bramborami ve slupce. Teď už nevím, jak se to

jmenovalo, ale bylo to strašně slané, asi to málo máchali ve vodě a odsolovali. Zjišťuji, že ve vedlejším obchůdku mají Bacalhau de Bras. To mi moc zachutnalo, slibuji si, že na ty treskofritky, jak jsem to přejmenovala, přijdu zítra. Při návratu z města objevuji nové kouzlo v uličkách - dnes neprší, dokonce občas vykoukne sluníčko, nejsem schovaná pod deštníkem a najednou mám rozšířené obzory a vidím věci dosud neviděné.

Studenti postupně docházejí z práce, jako poslední Honza z posilovny. Večerní porada neobjevuje nic nového, jen radím, že se trojice z Techbase má domluvit se zaměstnavatelem, zda by bylo možno nějak změnit pracovní dobu a také si najít, jakým jiným způsobem by bylo možno se dopravovat domů, pokud Bragamob nemá kapacitu na dřívější odvoz, jak mi její zástupci tvrdili.

5. 3. 2024 - úterý

Na snídani šrumec, hotel je najednou plný řvoucích pubertáků neustále mlátících dveřmi. Jsou z Řecka, Chorvatska a Moldávie. Výběr jídla omezen, ta jedna paní, která doplňuje tácy jídlem, prostě nestíhá. Naši studenti ale jsou nakonec úspěšní v boji o jídlo, vše se vyvíjí dobře a jsou připraveni vstříc denním dobrodružstvím. Zítra musím jít na snídani určitě dříve – jednak proto, abych měla klid a jednak proto, že odjíždíme s dalšími učiteli na Coimbra visit už v 8.

Dnes zase Braga, tentokrát směrem na východ, Objevuji zase další kostely, jako například vyfocený karmelitánský kostel s bohatou výzdobou uvnitř a dokonce nádherný areál Bohoslovecké univerzity, které vévodí zajímavý sloup vypínající se vysoko nad město. Při sestupu dolů na náměstí Republiky se stavuji v Galerii Lafayette, kam mě přiláká místní specialita – sandwich z lístkového těsta. Mňam! Nicméně chuť mě zavede zase do Pingo Doce na treskofritky, jak jsem si slíbila už včera. No, málem jsem praskla. Ještě pár nových uliček a zpátky na hotel, studenti se budou vracet z práce. Zvu je na kafe s typickým zákuskem – nata v jídelně, která je hned vedle hotelu. Honza se vzdává této akce, jde jako vždy do posilovny.

Po příchodu studentů po večeři se zase scházíme, řešíme Vendin mobil, domlouváme se s týmem v Česku, jak se to bude řešit. Kolegyně Holá a Martináková jsou velmi ochotné v této věci zabývat.

6. 3. 2024 – středa

Dnes je tedy na programu výlet do Coimby, kdysi hlavního města Portugalska, ale také centra vzdělanosti díky své prestižní univerzitě s knihovnou. Prohlídku města začínáme pod univerzitou v botanické zahradě, pak procházíme kolem všech možných fakult – lékařské, fyzikální, chemické, právnické a dalších, a nakonec docházíme k již dříve zmiňované knihovně, jejíž placenou hodinovou návštěvu bychom stejně nestihli. Kocháme se pohledem na řeku, na část města postavenou na protilehlém svahu, užíváme si sluníčka a fotíme se s novými známými, učiteli ze všech konců Evropy. Scházíme dolů mimo univerzitní areál a dostáváme čas na prohlídku nejbližšího okolí ještě dříve než společně zajdeme do restaurace na oběd. Pak procházíme po mostě přes řeku Mondego, která, na rozdíl od Douro, je čistě portugalská, tj. neteče odněkud ze Španělska. Plní dojmů nastupujeme zpět do autobusu a hurá „domů“!

Přijíždíme do hotelu včas, abychom ještě stihli studenty, vše je v pořádku, odcházejí na večeři. Dnes má přijet o půlnoci Aneta, řešíme dotazy, pojistku a vůbec. Venda se těší na mobil, ale nebude čekat do půlnoci na mou kolegyni Anetu Plačkovou, která ho jako rychlý kurýr přiváží.

7. 3. 2024 – čtvrtek

...je posledním celým dnem, který mám strávit v Braze. Dostali jsme nabídku na návštěvu města Guimaraes, naštěstí jen nějakých 17 km od Bragy. Krásné město, centrum daleko starší než u včerejšího města. Bylo kdysi městem sídelním, bydleli zde králové; také jsme byli navštívit královský hrad i palác, který už není v původním stavu, ale byl několikrát přestavěn pro různé účely. Stále je to ale budova monumentální. Dnes se procházíme už i s Anetou, sešly jsme se v hotelu na snídani. Pak příprava na odjezd v 10. Tentokrát je nás v autobuse 30! Kromě městečka, místní cukrárny, kam jsme si zašly s Any na místní speciality, zažíváme mimořádný oběd – přehlídku portugalské gastronomie – od každého kousek: smažené rybí bramborové karbanátky, masové taštičky jako předkrm, pak treska v trojobale a chobotnice, pečené vepřové a dušené hovězí, a nakonec ještě kuřecí řízky. Samozřejmě k jídlu i víno – na výběr zelené a červené, dále pak sada zákusků – dortíků- 7 druhů, které si rozkrájíme a podělíme. A nezbytná káva. Krátká jízda do Bragy, ale vzhledem k poruše autobusu nás všechny vysazují u brány, takže zas vytáhnout deštníky a hajdy do hotelu.

Večer se loučím s osádkou, bude mi smutno. Balím. Zítra bude odvoz připraven před hotelem ve 12.

8. 3. 2024 - pátek

Poslední snídani, dobalení a převážení kufru – taktak jsem se vešla do limitu, Portské je fakt těžké! Zato ideální dárek pro rodinu. Rozloučení s Anetou. Ta bude ráda, vzhledem ke svému polo nemocnému stavu, že si aspoň trošku odpočine. Řidič přijíždí ještě před dvanáctou, nakládá mi kufr a vyrážíme. Nastala zvláštní situace – v odraze od předního okna vidím velký nápis ANETA PLAČKOVÁ – jako by mě její duch doprovázel na letiště – příkládám i fotku, kdyby si toho někdo nevšiml. Zřejmě je to stejný řidič, který ji vezl v noci na čtvrtek z letiště! Cesta v pohodě, jak taxíkem, tak pak letadlem, dokonce se u mě neprojevil syndrom pípající české učitelky při osobní kontrole – to je poprvé, co jsem nemusela procházet rámem několikrát a nakonec na boso. Letadlo startuje i přistává podle letového řádu. Všechno klapě, pan Šedivý z firmy Richter jede spolehlivě a bezpečně mě dopraví až k domu, má to zaručeně blíž než na tradiční seřadiště před Domem kultury. Jsem doma, plná zážitků a dojmů. Díky, Erasme!

- Inspirace zde (doplním, jakmile bude od Rosti daná na web):

-